Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28.02.2003, sp. zn. 21 Co 97/2003, ECLI:CZ:KSHK:2003:21.CO.97.2003.1

Číslo: 87/2006

Právní věta: Položka 1 Sazebníku poplatků upravuje procentní sazbu poplatku za řízení. Je-li v žalobě nebo jiném návrhu na zahájení řízení uplatněno více peněžitých plnění, z nichž se vyměřuje poplatek za řízení podle položky 1 Sazebníku poplatků, vyměřuje se soudní poplatek ze součtu těchto plnění (§ 6 odst. 2, věta první, zákona č. 549/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů); to, že jedno z těchto plnění před součtem nepřesahovalo částku 15 000 Kč, není významné.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 28.02.2003

Spisová značka: 21 Co 97/2003

Číslo rozhodnutí: 87

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Poplatky soudní

Předpisy: § 6 odst. 2 předpisu č. 549/1991Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

O k r e s n í s o u d v Jičíně usnesením ze dne 4. 9. 2002 zastavil řízení (výrok pod bodem I/), rozhodl o vrácení soudního poplatku v částce 1150 Kč žalobci (výrok pod bodem II/) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Okresní soud vycházel z toho, že žalobce žalobou uplatnil dva nároky na peněžitá plnění, a to nárok na zaplacení částky 23 856 Kč a nárok na zaplacení částky 4771 Kč (smluvní pokuta). Uzavřel, že jde o dva nároky, u nichž je stanovena rozdílná sazba soudního poplatku, a to u nároku na zaplacení 23 856 Kč sazba procentní, kdežto u nároku na smluvní pokutu v částce 4771 Kč je stanovena pevná sazba soudního poplatku. Proto vyzval žalobce k úhradě doplatku soudního poplatku v částce 410 Kč, když do výše 1150 Kč žalobce soudní poplatek zaplatil při podání návrhu. Žalobce však soudní poplatek ve stanovené lhůtě nedoplatil. Okresní soud uzavřel, že soudní poplatek v dané věci činí celkem 1560 Kč a jelikož doplatek nebyl zaplacen, řízení dle § 9 odst. 1 zák. o soudních poplatcích zastavil. Proti tomuto usnesení podal včas odvolání žalobce. Vytýkal okresnímu soudu nesprávný právní názor. Namítal, že okresní soud na tento případ nesprávně aplikoval ustanovení § 6 odst. 2 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Zdůraznil, že v daném případě nelze dovodit, že by se při uplatnění smluvní pokuty a jistiny jednalo o dva nároky, pro něž je stanovena rozdílná sazba. Poukazoval na to, že jeho postup byl správný, pokud tyto nároky (jistinu a smluvní pokutu) sečetl a teprve ze součtu vypočetl soudní poplatek, a to procentní sazbou dle položky 1 písm. b) sazebníku soudních poplatků. Požadoval, aby bylo napadené usnesení zrušeno a věc vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení.

K r a j s k ý s o u d v Hradci Králové z podnětu odvolání přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné. Proto zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 6 odst. 2 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů je-li v návrhu na zahájení řízení uplatněno více peněžitých plnění, je základem procentního poplatku jejich součet. Peněžitá plnění, pro která je stanovena rozdílná sazba poplatku, jsou však samostatným základem poplatku. Okresní soud v souzené věci učinil nesprávný závěr o tom, že předmětem řízení jsou nároky s rozdílnou sazbou poplatku, a proto při stanovení poplatkové povinnosti nesprávně vycházel z ustanovení § 6 odst. 2, věta druhá, zákona o soudních poplatcích. Žalobce učinil předmětem řízení dva samostatné nároky na peněžité plnění (vlastní plnění ze smlouvy v částce 23 856 Kč a smluvní pokuta v částce 4771 Kč). Nejde však o nároky s rozdílnou sazbou. Rozdílnost sazeb ve smyslu ust. § 6 odst. 2, věta druhá, zákona o soudních poplatcích nelze spatřovat v tom, že podle položky 1 Sazebníku soudních poplatků peněžitý nárok nepřevyšující částku 15 000 Kč má poplatek stanoven pevnou sazbou (600 Kč) a peněžitý nárok převyšující částku 15 000 Kč má poplatek stanoven procentní sazbou. Stále jde o jednu sazbu pro peněžitá plnění svojí povahou spadající pod položku 1 Sazebníku soudních poplatků. Diferenciace na pevnou a procentní sazbu má význam jen pro stanovení minimální sazby poplatku v případě uplatnění nároku na peněžité plnění. O případ, kdy více peněžitých plnění má stanovenu rozdílnou sazbu, jde tehdy, jestliže sazba druhého peněžitého plnění je v sazebníku soudních poplatků stanovena kvantitativně odlišně od sazby v případě prvého peněžitého plnění (např. procentní sazba 4 % v případě položky 1 písm. b/ – peněžité plnění převyšující 15 000 Kč a procentní sazba 1 % v případě položky 5 písm. b/ sazebníku soudních poplatků – určení výživného, jehož předmětem je peněžité plnění v částce vyšší než 30 000 Kč).

Ze shora uvedeného vyplývá, že okresní soud měl při stanovení poplatkové povinnosti aplikovat ustanovení § 6 odst. 2, věta první, zákona o soudních poplatcích. To znamená, že bylo namístě sečíst žalobou uplatněná peněžitá plnění (23 856 + 4771 = 28 627 Kč). Zjištěnou výslednou částku zaokrouhlenou na celé stokoruny dolů dle § 6 odst. 7 (28.600,- Kč) považovat za základ poplatku. Z něho pak vypočíst soudní poplatek ve výši 4 %, což je 1150 Kč (4 % z 28 600 Kč je 1144 Kč, zaokrouhleno na celé desítky korun nahoru dle § 6 odst. 7). Okresní soud však nesprávně aplikoval ustanovení § 6 odst. 2, věta druhá, zákona o soudních poplatcích a soudní poplatek vypočetl na částku 1560 Kč. V důsledku toho pak nesprávně vyzval žalobce k zaplacení doplatku soudního poplatku v částce 410 Kč. Žalobce pak důvodně doplatek v této výši nezaplatil.

S ohledem na shora uvedené odvolací soud napadené usnesení okresního soudu v souladu s ustanovením § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení (§ 221 odst. 2 písm. a/ o. s. ř.).